تحلیل

## صعود بیش از ۳درصدی قیمت نفت

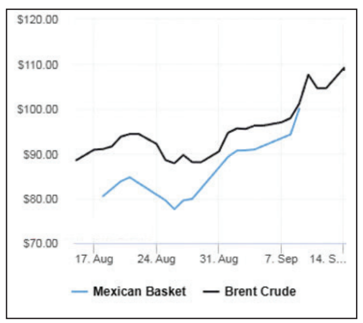

قیمت نفت در معاملات روز دوشنبه بازار جهانی، پس از تعطیلی یک خط لوله کلیدی نفت عربستان که نگرانی‌ها پیرامون عرضه را تشدید کرد، بیش از ۳ درصد افزایش یافت. به گزارش ایسنا، قیمت معاملات آتی نفت خام برنت با ۳.۲۱ دلار معادل ۳.۱ درصد افزایش، به ۱۰۷.۸۲ دلار در هر بشکه رسید. قیمت معاملات آتی نفت وست تگزاس اینترمدیت (WTI) نیز با ۳.۱۷ دلار معادل ۳.۲ درصد افزایش، به ۱۰۳.۲۲ دلار در هر بشکه صعود کرد. استراتژیست‌های حوزه کالا در بانک «آی‌ان‌جی» (ING) اظهار کردند که این رویداد در پی تشدید حملات به زیرساخت‌های انرژی عربستان سعودی -از جمله هدف قرار گرفتن خط لوله حیاتی «شرق-غرب»- رخ داده است اما خاطرنشان کردند که هنوز میزان خسارات احتمالی، یا اینکه این خط لوله چه مدت از مدار فعالیت خارج خواهد بود، مشخص نیست. به گفته مقامات سعودی، خط لوله نفت «شرق-غرب» عربستان پس از یک حمله پهپادی به‌طور موقت تعطیل شد. توقف فعالیت این خط لوله - که به عربستان امکان می‌دهد صادرات خود را بدون عبور از تنگه هرمز و از مسیری جایگزین انجام دهد - حداکثر چهار درصد از عرضه جهانی نفت را تهدید می‌کند. بر اساس اظهارات سه منبع آگاه در صنعت نفت که با جزییات صادرات عربستان آشنا هستند، با از کار افتادن این خط لوله، ذخایر موجود در بندر «ینبع» تنها برای تامین صادرات پنج تا هفت روز کافی است. در همین حال، آژانس امنیت دریایی بریتانیا (UKMTO) روز یکشنبه اعلام کرد که شناوری در تنگه هرمز هدف اصابت یک پرتابه ناشناس قرار گرفته که به آتش‌سوزی و تخلیه خدمه آن منجر شده است. نیروهای مقاومت یمن، روز جمعه به جزیره راهبردی «پریم» رسیدند و در تلاش برای تحکیم کنترل خود بر تنگه باب‌المندب برآمدند؛ تنگه‌ای که یکی دیگر از مسیرهای کلیدی ترانزیت نفت محسوب می‌شود و در ماه‌های اخیر چهار تا پنج درصد از عرضه جهانی نفت از آن عبور کرده است. بر اساس گزارش رویترز، قیمت نفت طی هفته گذشته، به دلیل این اختلالات ۸ درصد جهش کرد و برای نخستین بار از ماه ژوئیه، از مرز ۱۰۰ دلار فراتر رفت.

خبر

## کاهنده‌ها چقدر از مصرف آب تهران کم می‌کنند؟

در شرایطی که تهران روزانه حدود ۳.۵ میلیون مترمکعب آب مصرف می‌کند، استفاده از تجهیزات کاهنده به عنوان یکی از راهکارهای مدیریت مصرف مورد توجه قرار گرفته است؛ بر اساس بررسی‌های انجام‌شده این تجهیزات می‌توانند دست‌کم ۳۰ درصد از حجم مصرف آب را کاهش دهند. به گزارش ایسنا، طبق اعلام این روزها تنها حدود ۲۵ درصد از ظرفیت ذخیره سدهای پنج‌گانه تهران پر است و این میزان فاصله قابل توجهی با میانگین کشوری حدود ۵۰ درصد دارد، مدیریت مصرف آب در پایتخت بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته است؛ به‌ویژه آنکه طبق اعلام مسوولان، حدود ۴۲ درصد از منابع آب تهران در بخش شرب مصرف می‌شود. بر همین اساس، مدیریت منابع و ذخایر آبی سدهای تهران با هدف تأمین پایدار آب شرب و عبور از شرایط کم‌آبی در دستور کار قرار دارد و طبق تجربیات سال‌های گذشته، تلاش شده است سدهای مهمی همچون امیرکبیر و لتیان در شرایط متعادل و با حفظ ذخیره مناسب مدیریت شوند. در کنار مدیریت منابع و ذخایر، کاهش مصرف نیز به یکی از محورهای اصلی مدیریت آب در تهران تبدیل شده است. دولت با تمرکز بر سیاست‌های تشویقی و هدفمند، ترغیب مشترکان به استفاده از تجهیزات کاهنده مصرف آب را دنبال می‌کند؛ تجهیزاتی که طی یک سال گذشته در تهران بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته‌اند. تجهیزات کاهنده مصرف، قطعات کوچکی هستند که می‌توانند اثر قابل توجهی بر حجم مصرف و هزینه آب داشته باشند. این تجهیزات با تنظیم جریان آب و اختلاط آن با هوا، ضمن حفظ مطلوبیت استفاده، از خروج بیش از حد و استاندارد آب جلوگیری می‌کنند. استفاده از سرشیرها و سردوش‌های کاهنده مصرف می‌تواند تا ۳۰ درصد و در برخی موارد حتی بیشتر، مصرف آب خانوار را کاهش دهد. البته اثربخشی این تجهیزات زمانی به حداکثر می‌رسد که استفاده از آنها در مقیاس گسترده و همزمان با برنامه‌های فرهنگی و اصلاح الگوی مصرف دنبال شود؛ رویکردی که می‌تواند علاوه بر کاهش مصرف، نیاز به برداشت بیشتر از منابع آب سطحی و زیرزمینی را نیز کاهش دهد. بهنام بخشی -سخنگوی شرکت آب و فاضلاب استان تهران- چندی پیش با اشاره به مصرف حدود ۳.۵ میلیون مترمکعب آب در تهران در شبانه‌روز، بر اهمیت مجموعه اقداماتی که بتواند حتی بخشی از این میزان مصرف را کاهش دهد، تأکید کرد. وی گفت: کاهنده‌هایی که از سوی آبفا معرفی و از طریق سامانه ۱۲۲ در اختیار مشترکان قرار می‌گیرد، بسته به نوع شیرآلات، دبی خروجی را به حدود چهار تا شش لیتر در دقیقه می‌رساند و بر اساس بررسی‌های انجام‌شده، دست‌کم ۳۰ درصد کاهش در حجم مصرف را به همراه دارد. بخشی با اشاره به ظرفیت صرفه‌جویی تجهیزات کاهنده در مقیاس شهری اظهار کرد: با فرض تجهیز یک میلیون واحد مسکونی به تجهیزات کاهنده و کاهش متوسط حدود ۲۵ درصد یا ۴۰ لیتر از مصرف روزانه هر یک از حدود پنج میلیون نفر ساکن این واحدها، سالانه حدود ۷۳ میلیارد لیتر، معادل ۷۳ میلیون مترمکعب، در مصرف آب صرفه‌جویی خواهد شد؛ حجمی که بنا بر برآورد انجام‌شده، معادل یک سد لتیان است. در حال حاضر حدود سه میلیون قطعه کاهنده در منازل مشترکان تهران نصب شده و به‌طور خاص ۵۳۲ هزار واحد خانگی و غیرخانگی به این تجهیزات مجهز شده‌اند. بررسی‌ها نشان می‌دهد مشترکانی که از ادوات کاهنده استفاده کرده‌اند، دست‌کم ۲۰ درصد و در برخی موارد بین ۴۰ تا ۵۰ درصد در مصرف آب و آب‌بهای خود کاهش داشته‌اند. با این حال، نصب تجهیزات کاهنده به تنهایی برای کاهش محسوس مصرف کافی نیست و باید همزمان هدررفت‌های پنهان در تأسیسات داخلی ساختمان نیز مورد توجه قرار گیرد.

### «تعادل» از آخرین تحولات بازار نفت گزارش می‌دهد

# وقتی امنیت انرژی قربانی بازی‌های ژئوپلیتیک می‌شود

جهان امروز در وضعیتی قرار گرفته که دیگر نمی‌توان نوسانات قیمت انرژی را صرفاً حاصلِ بازی عرضه و تقاضا دانست. آنچه طی شش ماه اخیر در پی تنش‌های منطقه‌ای در خاورمیانه رخ داده، فراتر از یک افزایش قیمت ساده در تابلوهای بورس انرژی است؛ ما شاهد یک «بازتعریف بنیادین» در اقتصاد دریاپایه هستیم. تنگه‌های هرمز و باب‌المندب که به عنوان گلوگاه‌های حیاتی اقتصاد جهانی شناخته می‌شوند، اکنون نه تنها به عرصه‌ای برای تقابل‌های سیاسی تبدیل شده‌اند، بلکه به شاهرگ‌هایی بدل شده‌اند که گرفتگی‌شان، تنفس کل اقتصاد جهان را با دشواری مواجه کرده است. یکی از نخستین و عمیق‌ترین ضربه‌های این تنش‌ها، بر پیکره صنعت بیمه دریایی وارد شده است. در منطق بازارهای جهانی، وقتی ریسک سیستماتیک افزایش می‌یابد، شرکت‌های بیمه به عنوان اولین واکنش‌دهندگان، نرخ‌های خود را تعدیل می‌کنند. اما در مورد نفتکش‌ها، این تعدیل یک جهش ده برابری بوده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد نرخ بیمه جنگی برای نفتکش‌ها که پیش از این در ارقام پایینی مانند ۵ صدم درصد ارزش محموله تثبیت شده بود، اکنون به بیش از ۵ دهم درصد رسیده است. این افزایش قیمت، تنها یک عدد روی کاغذ نیست؛ برای یک نفتکش با ارزش ۱۲۰ میلیون دلار، این جهش به معنای صعود هزینه بیمه از ۴۰ هزار دلار به حدود ۶۰۰ هزار دلار برای هر سفر دریایی است. این ارقام مستقیماً بر قیمت تمام‌شده هر بشکه نفت در مقصد نهایی می‌نشینند. جالب‌تر آنکه بازار بیمه لندن نیز که نبض اصلی این حوزه است، در مواجهه با عدم قطعیت‌های لحظه‌ای، مهلت نهایی کردن نرخ‌ها را از ۲۴ ساعت به ۱۲ ساعت کاهش داده است؛ موضوعی که نشان از عمق بی‌اعتمادی و ناپایداری در محاسبات عملیاتی دارد. در کنار هزینه‌های بیمه، معضل «تغییر مسیر» بزرگ‌ترین چالش عملیاتی برای ناوگان انرژی جهان است. پیش از این، حمل یک محموله نفتی از مبادی تولید به پالایشگاه‌های مقصد، فرآیندی ۱۷ روزه بود. اکنون به دلیل ریسک‌های امنیتی در تنگه باب‌المندب و ضرورت دور زدن قاره آفریقا، این زمان به ۳۵ روز افزایش یافته است. این افزایش زمان، دو پیامد ساختاری دارد: اول، ایجاد شوک به زنجیره تامین پالایشگاه‌هایی که قراردادهای خود را بر مبنای ۱۷ روز تنظیم کرده بودند. بسیاری از این پالایشگاه‌ها اکنون با خطر توقف اضطراری فعالیت مواجه‌اند. دوم، بحرانِ سوخت مصرفی؛ مخازن سوخت نفتکش‌ها برای سفرهای حداکثر ۲۰ روزه طراحی شده‌اند. وقتی زمان سفر دو برابر می‌شود، کشتی‌ها با بحران کمبود سوخت مصرفی در طول مسیر مواجه می‌شوند که این خود بار هزینه‌ای جدیدی را بر صنعت کشتیرانی تحمیل می‌کند. اگرچه نفت خام در کانون توجهات است، اما بازار گاز طبیعی مایع (LNG) به دلیل وابستگی مطلق به حمل‌ونقل دریایی، آسیب‌پذیری بیشتری دارد. ظرفیت خطوط لوله جایگزین برای گاز صفر است. هرگونه تغییر مسیر در حمل LNG، علاوه بر هزینه‌های سنگین، زمان ترانزیت را حداقل ۱۵ روز افزایش می‌دهد که نتیجه آن جهش بهای گاز در بازارهایی نظیر ژاپن و کره جنوبی است؛ جایی که قیمت هر میلیون BTU می‌تواند به سرعت از ۱۲ دلار به ۲۵ دلار برسد. این فشار، مستقیماً به صنایع پتروشیمی و سبد هزینه‌ای خانوارها در کشورهای مصرف‌کننده منتقل می‌شود. تحلیل‌ها نشان می‌دهد که اثر تورمی این اختلالات، در زنجیره تولید نفت و بنزین، ماندگاری بین ۶ تا ۹ ماه دارد. بنابراین، حتی اگر همین امروز امنیت به تنگه‌ها بازگردد، تا ماه‌ها شاهد آثار قیمتی آن در اقتصاد جهانی خواهیم بود. در میان این آشفتگی، یک جابه‌جایی استراتژیک در مدیریت بازار در حال وقوع است. در دهه‌های گذشته، اوپک و به ویژه عربستان، نقش «تولیدکننده نوسان‌گیر» را بر عهده داشتند تا با تنظیم عرضه، بازار را به تعادل برسانند. اما داده‌های فعلی نشان می‌دهد این نقش تا حد زیادی به چین واگذار شده است. چین با مدیریت هوشمند تقاضا، اکنون ابتکار عمل را در دست گرفته است؛ به‌طوری که با کاهش خرید در زمان صعود قیمت‌ها و پرِ کردن ذخایر استراتژیک در زمان‌های نزولی، عملاً مسیر قیمت‌ها را دیکته می‌کند. این تغییر در ساختار قدرت بازار انرژی، نشان می‌دهد که پکن دیگر صرفاً یک مصرف‌کننده نیست، بلکه معماری است که با استفاده از ابزار تقاضا، سعی در کنترلِ قیمت‌های جهانی دارد. آیا خطوط لوله می‌توانند جایگزین تنگه‌ها شوند؟ پاسخ کوتاه، «بسیار دشوار» است. احداث خطوط لوله جدید، علاوه بر نیاز به سرمایه‌های کلان، نیازمند زمان‌بندی‌های طولانی است که در شرایط بحرانی فعلی، راهکار آنی محسوب نمی‌شود. تخلیه ذخایرِ استراتژیک توسط کشورهای مصرف‌کننده نیز، عملاً یک مُسکن کوتاه‌مدت است و نمی‌تواند جایگزین ثبات جریان عرضه شود. آنچه امروز در پهنه‌های آبی خاورمیانه در جریان است، یک نبرد ساده برای حق عبور نیست؛ این نبردی است که در آن امنیت انرژی با بقای اقتصادی درهم تنیده شده است. مادامی که ریسک عملیاتی در هرمز و باب‌المندب کاهش نیابد، بازار انرژی همچنان در وضعیت «تنش ساختاری» باقی خواهد ماند. برای فعالان بازار، این یعنی عصرِ «نفت ارزان و حمل‌ونقل ایمن» به پایان رسیده و جهان باید خود را برای دورانِ جدیدی از هزینه‌های سربار، تورم انرژی و مدیریتِ ریسک‌های لحظه‌ای آماده کند. در این میان، هرگونه تهدید سیاسی، تنها بنزینی بر آتشِ روانی بازار است که می‌تواند جهش‌های قیمتی پیش‌بینی‌نشده‌ای را در هفته‌های آتی رقم بزند.

### در پی تعطیلی خط لوله سعودی

# پرس و جوی خریداران نفت آسیایی آغاز شد

پالایشگاه‌های نفت آسیا در پی تعطیلی اجباری یک خط لوله حیاتی که به پایانه نفتی «ینبع» در دریای سرخ خدمت‌رسانی می‌کند، در انتظار شفاف‌سازی وضعیت محموله‌هایی هستند که قرار است از این بندر بارگیری شوند. به گزارش ایسنا، به گفته معامله‌گرانی که در این گفت‌وگوها مشارکت دارند، دست‌کم چهار شرکت پالایشی پس از درخواست جزییات درباره وضعیت عملیات، هنوز هیچ‌گونه اطلاع‌رسانی رسمی دریافت نکرده‌اند. آنها که به دلیل حساسیت موضوع خواستند نامشان فاش نشود، اظهار کردند مدیران بازاریابی عربستان نیز به پرسش‌ها درباره میزان خسارت وارده به خط لوله «شرق-غرب» پاسخی نداده‌اند. این معامله‌گران افزودند که با وجود نبود اطلاعات درباره تاخیرهای احتمالی، دو شرکت پالایشی انتظار دارند محموله‌های خود را طبق برنامه دریافت کنند. شرکت دولتی «آرامکوی سعودی» از اظهارنظر در این باره خودداری کرد. آرامکو روز جمعه اعلام کرد که این خط لوله را - که میادین نفتی داخلی را به دریای سرخ متصل می‌کند - به عنوان اقدامی احتیاطی و در پی چند حمله تعطیل کرده است. تجاوز نظامی امریکا به ایران صادرات نفت از طریق تنگه هرمز را محدود کرده و اهمیت بندر ینبع و خط لوله شرق-غرب را برای ریاض دوچندان ساخته است. عربستان در بخش عمده‌ای از دوران جنگ تحمیلی علیه ایران، روزانه حدود ۵ میلیون بشکه نفت از این بندر صادر می‌کرد؛ اما پس از آنکه نیروهای مقاومت یمن، بنادر عربستان را تحریم کرده و کشتی‌های متخلف را در دریای سرخ هدف قرار دادند، حجم صادرات از اواخر ژوئیه به حدود نصف این میزان کاهش یافت. بر اساس گزارش بلومبرگ، سومیت ریتولیا، مدیر ارشد مدل‌سازی در شرکت تحلیلی «کپلر» گفت: «تعطیلی خط لوله شرق-غرب عربستان، انعطاف‌پذیری مسیرهای انتقال نفت برای پالایشگاه‌های آسیایی را بیش از پیش کاهش می‌دهد؛ آن هم در شرایطی که چندین مسیر کلیدی ترانزیت نفت هم‌اکنون تحت فشار قرار دارند.» او افزود: «تنوع‌بخشی می‌تواند ریسک اختلال در عرضه را کاهش دهد، اما زمانی که چندین مسیر اصلی انتقال نفت هم‌زمان دچار تنش و مشکل هستند، نمی‌تواند اثرات هزینه‌ای آن را به‌طور کامل جبران کند.» در این بین، رویترز به نقل از خریداران و معامله‌گران نفت عربستان گزارش کرد اگر این کشور ظرف چند روز خط لوله اصلی خود به سمت دریای سرخ را دوباره راه‌اندازی نکند، ذخایر نفت آن برای صادرات به پایان خواهد رسید و به از دست رفتن حداکثر چهار درصد از عرضه جهانی نفت منجر خواهد شد. کاهش بیشتر جریان نفت عربستان، بحران کمبود عرضه جهانی را تشدید خواهد کرد؛ بحرانی که پیش‌تر قیمت جهانی سوخت را به بالاترین حد خود رسانده، تورم را در سراسر جهان دامن زده و بازده اوراق قرضه امریکا را به بالاترین سطح از زمان بحران مالی سال ۲۰۰۸ رسانده است. از زمانی که در نتیجه چند حمله در روز جمعه، عربستان به تعطیلی خط لوله عظیم نفت «شرق-غرب» اقدام کرد، ریاض جزییات کاملی درباره میزان خسارت یا مدت زمان غیرفعال ماندن این مسیر ارایه نکرده است. منابعی که با رویترز گفت‌وگو کرده‌اند، برآوردهای متفاوتی ارایه داده‌اند؛ به‌طوری که یک منبع می‌گوید تعمیر خسارت ممکن است پنج تا شش هفته طول بکشد، در حالی که منبعی دیگر معتقد است امکان تعمیر سریع‌تر وجود دارد و ممکن است پمپاژ نفت، حتی در حین انجام تعمیرات، به صورت جزئی از سر گرفته شود. بزرگ‌ترین صادرکننده نفت جهان از این خط لوله برای تغییر مسیر حدود چهار میلیون بشکه نفت در روز -معادل چهار درصد از عرضه جهانی- به بندر «ینبع» در دریای سرخ استفاده کرده است. اما به گفته سه منبع آگاه در صنعت نفت که با جزییات صادرات عربستان آشنا هستند، با از کار افتادن این خط لوله، ذخایر موجود در بندر ینبع تنها برای تداوم صادرات به مدت پنج تا هفت روز کفایت می‌کند. منبع چهارمی نیز اظهار کرد عربستان برای تامین نیاز مشتریان، ذخایری در بنادر مصر - شامل «عین سخنه» در دریای سرخ و «سیدی کریر» در دریای مدیترانه - نیز در اختیار دارد که برای چند روز پاسخگو خواهد بود. بر اساس برآوردهای صنعتی، ظرفیت ذخیره‌سازی «ینبع» حدود ۳۵ میلیون بشکه است و پایانه‌های «عین‌السخنه» و «سیدی کریر» نیز به ترتیب قادر به ذخیره‌سازی ۱۸ و ۲۰ میلیون بشکه هستند. به گفته چهار منبع آگاه، مخازن ذخیره کاملا پر نیستند و در صورت عدم ازسرگیری فعالیت خط لوله «شرق-غرب»، این ذخایر سرانجام به پایان خواهند رسید. بر اساس تصاویر ماهواره‌ای جدید و اظهارات منابع آگاه آسیب‌های وارد آمده به خط لوله حیاتی شرق به غرب عربستان سعودی بر اثر حمله پهپادی اخیر بازارهای جهانی را با وضعیتی مواجه کرده است که اگر در مدت چند روز آینده دوباره فعال نشود، ذخایر صادراتی این کشور تمام می‌شود و جهان با از دست رفتن ۴ درصد از عرضه نفت مواجه خواهد شد. خریداران و معامله‌گران نفت عربستان گفتند اگر عربستان یک خط لوله مهم به دریای سرخ را که در حمله پهپادی آسیب دیده، ظرف چند روز آینده باز نکند، ذخایر نفتی خود برای صادرات را از دست خواهد داد و این امر به از دست رفتن تا ۴ درصد از عرضه جهانی می‌انجامد. روزنامه گاردین با انتشار این مطلب در گزارشی نوشت: تصاویر ماهواره‌ای که یکشنبه‌شب منتشر شد، ظاهرا نشان می‌دهد یک ایستگاه پمپاژ در خط لوله کلیدی هزار و ۲۰۰ کیلومتری شرق به غرب عربستان پس از حملات پهپادی روز جمعه سوخته و به‌شدت آسیب دیده است. کاهش بیشتر جریان نفت از عربستان، بزرگ‌ترین صادرکننده نفت جهان، کمبود عرضه جهانی را تشدید خواهد کرد- کمبودی که پیش‌تر قیمت سوخت جهانی را به رکورد رسانده و باعث ایجاد تورم در سراسر جهان شده است. این خبر در بستر این تحولات منتشر می‌شود که نیروهای انصارالله یمن به اهدافی در عربستان حمله کرده و جزیره راهبردی پریم و المُخا در تنگه باب‌المندب را تصرف کرده‌اند و کنترل خود بر این آبراه را که شریانی حیاتی برای صادرات نفت عربستان است، افزایش داده‌اند. از زمان حملات پهپادی که به تعطیلی این خط لوله منجر شد، ریاض هنوز جزییات کامل درباره میزان خسارت یا مدت زمان خارج از سرویس بودن این خط لوله را ارایه نکرده است. عربستان مدعی شده است که این حمله توسط گروه‌های مقاومت عراق انجام شده است. پیشتر، منابعی که با خبرگزاری رویترز گفت‌وگو کردند، برآوردهای متفاوتی داشتند، یکی گفت که تعمیر خسارت ممکن است تا شش هفته طول بکشد، در حالی که دیگری گفت می‌توان آن را سریع‌تر تعمیر کرد و می‌توان در حین تعمیرات، پمپاژ را به‌صورت جزئی از سر گرفت.

### اهمیت خط لوله شرق به غرب برای صادرات نفت عربستان

رسانه انگلیسی در ادامه این مطلب نوشت: خط لوله‌ای که از میان صحرا در سراسر شبه‌جزیره عربستان می‌گذرد، در شش ماه گذشته که جنگ غیرقانونی امریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران آغاز شده و به اخلال در مسیرهای دریانوردی با بسته شدن تنگه هرمز و محاصره بنادر ایران انجامیده است، عربستان را از شدت اثر بسته ماندن تنگه هرمز که صادرات همسایگانش را فلج کرده بود، مصون داشته است. بزرگ‌ترین صادرکننده جهان از این خط لوله برای تغییر مسیر حدود ۴ میلیون بشکه در روز-حدود ۴ درصد از عرضه جهانی- به بندر ینبُع در دریای سرخ استفاده کرده است. اما به گفته سه منبع آگاه از صادرات عربستان، با آسیب دیدن این خط لوله، ینبع اکنون فقط برای ۵ تا ۷ روز ذخایر برای حفظ صادرات دارد. منبع آگاه دیگری نیز گفت عربستان همچنین ذخایری دارد که می‌تواند مشتریان را برای چند روز از بندرهای عین‌السخنه در دریای سرخ و سیدی کریر در مدیترانه در مصر تامین کند. به گفته این منابع آگاه، ذخایر پر نیستند و در نهایت بدون از سرگیری عملیات خط لوله شرق به غرب تمام خواهد شد. انصارالله به عنوان بخشی از محاصره‌ای که اخیرا علیه صادرات نفت عربستان اعلام کرده‌اند، زیرساخت‌های نفتی و کشتیرانی عربستان را هدف قرار می‌دهند. پیشروی‌های اخیر این گروه آنها را به یک پایگاه بزرگ امریکا در جیبوتی نزدیک‌تر کرده است.

# جمع‌آوری حدود ۳۵۲ هزار انشعاب غیرمجاز برق و ۱۴ هزار ماینر در کشور

مجری طرح کاهش تلفات توزیع تلفات توانیر با اشاره به اجرای طرح مدیریت هوشمند تلفات انرژی از ابتدای سال جاری گفت: تاکنون ۳۵۱ هزار و ۹۰۰ مورد برق غیرمجاز مشهود از شبکه در سراسر کشور جمع‌آوری و حدود ۱۳۵ هزار مورد از این انشعابات به انشعاب دایم، موقت یا شمارشگر موقت تبدیل شده است. عبدالرضا حسینی‌مهر در بیست‌وپنجمین مانور سراسری مهتاب که دوشنبه ۲۳ شهریور در شرکت توزیع نیروی برق البرز برگزار شد، با اشاره به اولویت‌های این مانور اظهار کرد: ساماندهی و شناسایی برق‌های غیرمجاز شهرداری‌ها شامل پارک‌ها و میادین، کارگاه‌های عمرانی، ساماندهی صنوف سیار مانند رستوران‌ها، وانت‌بارها و دستفروش‌ها، محدودسازی مصرف با تعویض فیوز متناسب با قدرت خرید، جمع‌آوری برق‌های غیرمجاز مشهود و نامشهود و واگذاری انشعاب دایم، غیردایم یا شمارشگر موقت از جمله اولویت‌های مانور امروز است. وی افزود: تست و بازرسی لوازم اندازه‌گیری، به ویژه با تمرکز بر چاه‌های آب کشاورزی، مساجد و مراکز فرهنگی نیز از دیگر اولویت‌های این برنامه خواهد بود. مجری طرح مانور ملی مهتاب ادامه داد: در مانور امروز یک هزار و ۱۴۸۵ اکیپ متشکل از سه هزار و ۷۵۲ نفر از همکاران متخصص و عملیاتی در ۵۵۲ شهرستان کشور فعالیت خود را آغاز خواهند کرد. حسینی‌مهر با اشاره به اقدامات انجام شده در قالب طرح مدیریت هوشمند تلفات انرژی از ابتدای سال تاکنون گفت: مجموعاً ۳۵۱ هزار و ۹۰۰ مورد برق غیرمجاز مشهود از شبکه در کشور جمع‌آوری شده که حدود ۱۳۵ هزار مورد از آنها به انشعاب دایم، موقت یا شمارشگر موقت تبدیل شده است. وی از جمع‌آوری حدود ۱۴ هزار دستگاه ماینر در شش ماه گذشته خبر داد و اظهار کرد: همچنین ۳۷۱ دستگاه ترانسفورماتور غیرمجاز که عمداً برای تأمین برق باغ‌ویلاها و پمپاژهای آب کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گرفت، در سطح کشور جمع‌آوری شده است. حسینی‌مهر مطرح کرد: در حوزه جمع‌آوری برق‌های غیرمجاز، هزار و ۶۱ کیلومتر کابل غیرمجاز نیز جمع‌آوری شده که رقم قابل توجهی است و با تلاش همکاران شرکت‌های توزیع در سراسر کشور محقق شده است. وی با اشاره به اقدامات انجام شده در زمینه کنتورهای دستکاری شده افزود: تاکنون ۴۵ هزار مورد کنتور دستکاری‌شده شناسایی شده و ۲۸ هزار دستگاه از این کنتورها به کنترل هوشمند تبدیل شده‌اند تا مصرف برق مشترکانی که در دستگاه اندازه‌گیری خود دستکاری کرده بودند، از این پس به صورت آنلاین قابل کنترل باشد. مجری طرح مانور ملی مهتاب همچنین از تعویض ۳۵۰ هزار کنتور معیوب خبر داد و گفت: این کنتورها به دلیل مشکلات فنی دچار نقص شده بودند که با تلاش همکاران تاکنون ۳۵۰ هزار دستگاه از آنها تعویض شده است. وی با اشاره به پایش چاه‌های آب کشاورزی اظهار کرد: حدود ۳۸۰ هزار چاه آب کشاورزی در این مدت تست شده و در حال نزدیک شدن به هدف انجام دو نوبت تست در سال هستیم. البته برخی شرکت‌ها هنوز نیاز دارند عملکرد خود را تسریع کنند تا این هدف محقق شود. حسینی‌مهر یادآور شد: در حوزه مراکز فرهنگی و مساجد نیز حدود ۸۴ هزار بازدید و تست انجام شده است. وی در ادامه با اشاره به ساماندهی صنوف سیار گفت: تاکنون ۲۲۵ مورد از صنوف سیار ساماندهی شده است. این موضوع حدود یک ماه است که ابلاغ شده اما این تعداد هنوز رضایت‌بخش نیست. مجری طرح مانور ملی مهتاب ادامه داد: اگرچه مصرف برق صنوف سیار از نظر انرژی ممکن است عدد قابل توجهی نباشد، اما از منظر دیداری و اجتماعی اهمیت دارد. چرا که مردم مشاهده می‌کنند برخی صنوف از برق به‌صورت غیرمجاز استفاده می‌کنند و همین موضوع اهمیت ساماندهی این بخش را دوچندان می‌کند. وی از شرکت‌های توزیع خواست در این حوزه نیز همانند سایر موضوعاتی که طی شش ماه گذشته دنبال کرده‌اند، تمرکز بیشتری داشته باشند تا صنوف سیار ساماندهی شوند. حسینی‌مهر همچنین به اقدامات انجام شده در حوزه روشنایی اشاره کرد و گفت: ۵۰۵ میلیون و ۲۸۷ هزار دستگاه چراغ در این مقطع ساماندهی شده که این اقدامات به صورت یک‌درمیان یا هوشمندسازی تجهیزات و بازرسی آنها انجام شده است. وی افزود: در این مدت ۳۸۵ هزار مشترکی که لوازم اندازه‌گیری آنها نصب نشده بود و در زمره موارد سنواتی قرار داشتند، تعیین تکلیف و لوازم اندازه‌گیری آنها نصب شده است. مجری طرح مانور ملی مهتاب ادامه داد: همچنین ۱۶۷ هزار مشترک که میزان مصرف آنها بیش از ظرفیت خریداری شده بود، با تعویض فیوز ساماندهی شدند. حسینی‌مهر با اشاره به نتیجه کلی اجرای طرح مدیریت هوشمند تلفات انرژی گفت: مجموع عملکرد شرکت‌های توزیع در این حوزه تاکنون منجر به کاهش سه هزار و ۱۶۹ مگاوات از بار غیرمجاز شبکه شده است. وی این میزان کاهش را موثر در عبور موفق از پیک بار سال ۱۴۰۵ دانست و افزود: یکی از عوامل کاهش خاموشی‌ها در تابستان جاری نسبت به سال گذشته، اجرای طرح مهتاب و اقداماتی بوده که شرکت‌های توزیع در این زمینه انجام داده‌اند؛ به‌طوری که خاموشی‌ها در تابستان جاری نسبت به سال گذشته حدود ۵۳ درصد کاهش داشته است. مجری طرح مانور ملی مهتاب همچنین با اشاره به ارزیابی عملکرد شرکت‌های توزیع در هفته گذشته اظهار کرد: بر اساس این ارزیابی، پنج شرکت توزیع برق که نسبت به سایر شرکت‌ها عملکرد بهتری داشته‌اند، مورد تقدیر قرار گرفتند. بر اساس ارزیابی انجام شده، شرکت توزیع نیروی برق استان البرز رتبه نخست هفته گذشته را کسب کرد. وی افزود: شرکت‌های توزیع نیروی برق کردستان، فارس، شمال کرمان و سیستان و بلوچستان نیز چهار شرکت دیگری هستند که در ارزیابی هفته گذشته، در مقایسه با ۳۹ شرکت توزیع برق کشور عملکرد مناسبی داشته‌اند.

اخبار

## امکان واردات برق برای پتروشیمی‌ها و صنایع فراهم شد

معاون برق و انرژی وزارت نیرو گفت: صنایع بزرگ به‌ویژه شرکت‌های پتروشیمی، که در جنگ دچار آسیب جدی شدند، می‌توانند از طریق منابع ارزی خود مستقیماً از کشورهای همسایه مانند ترکیه برق وارد کنند. به گزارش مهر به نقل از وزارت نیرو، مصطفی رجبی مشهدی، معاون برق و انرژی وزارت نیرو در یک برنامه رادیویی در خصوص تأمین پایدار انرژی صنایع کشور گفت: با رفع موانع ساختاری و ترانزیت رایگان برق از شبکه سراسری، انحصار واردات برق شکسته شد و صنایع بزرگ، به‌ویژه شرکت‌های پتروشیمی، که در جنگ دچار آسیب جدی شدند، می‌توانند از طریق منابع ارزی خود مستقیماً از کشورهای همسایه مانند ترکیه برق وارد کنند. رجبی مشهدی در خصوص تأمین پایدار انرژی صنایع کشور گفت: با رفع موانع ساختاری و ترانزیت رایگان برق از شبکه سراسری، انحصار واردات برق شکسته شد و صنایع بزرگ، به‌ویژه شرکت‌های پتروشیمی که در جنگ دچار آسیب جدی شدند، می‌توانند از طریق منابع ارزی خود مستقیماً از کشورهای همسایه مانند ترکیه برق وارد کنند. رجبی مشهدی با اشاره به دیپلماسی منطقه‌ای برق و راهکارهای مهار ناترازی به‌ویژه در فصول سرد سال، اظهار داشت: در مبادلات جهانی، سهم تجارت برق معمولاً به دلیل محدودیت‌های فیزیکی شبکه انتقال کمتر از ۱۰ درصد نیاز کشورهاست؛ در ایران نیز سهم واردات برق از مرزهای خاکی بین ۲ تا ۳ درصد برآورد می‌شود. با این حال، ظرفیت بالایی در کشورهای شمالی ایران برای تأمین و تبادل توان وجود دارد. معاون برق و انرژی وزارت نیرو با تشریح راهکار جدید برای عبور از ناترازی گاز در زمستان و جبران آسیب‌های وارده به برخی واحدهای خودتأمین صنعتی در جنگ، تأکید کرد: حدود ۴۷۰۰ مگاوات از نیروگاه‌های در اختیار صنایع و پتروشیمی‌ها به دلایل مختلف از مدار خارج شده‌اند که تا پایان سال نهایتاً ۵۰ درصد آنها به مدار باز می‌گردند. برای حفظ خطوط تولید، جلسات فشرده‌ای با صنعت پتروشیمی برگزار کردیم و بستری فراهم شد تا با توجه به دسترسی به منابع ارزی، این صنایع در اولویت واردات برق از کشورهای دارای این قابلیت قرار گیرند. وی افزود: تولیدکنندگان برق در کشورهایی نظیر ترکیه آمادگی خود را برای فروش مستقیم برق به صنایع پتروشیمی ایران اعلام کرده‌اند. وزارت نیرو از حیث زیرساخت شبکه هیچ مانعی ایجاد نکرده و این توان وارداتی را از خطوط سراسری عبور داده و تحویل صنایع می‌دهد. این مدل هیچ محدودیتی ندارد و همه صنایع بزرگ و انرژی‌بر در صورت تمایل می‌توانند وارد عمل شوند. رجبی مشهدی خاطرنشان کرد: علیرغم چالش‌های موجود، وزارت نیرو در تابستان امسال موفق شد ۶ برابر سال‌های قبل به صنایع پتروشیمی برق تحویل دهد.

## هشدار دیوان محاسبات درباره لزوم تأمین به‌موقع سوخت نیروگاه‌های حرارتی

دیوان محاسبات کشور به وزارت نفت درباره لزوم تأمین به‌موقع سوخت نیروگاه‌های حرارتی پیش از فصل سرما هشدار پیشگیرانه داد. به گزارش ایسنا، مرکز رسانه، بین‌الملل و نظارت عمومی دیوان محاسبات کشور اعلام کرد، این نهاد نظارتی با رصد مستمر سبد سوخت نیروگاه‌ها و ترکیب مصرف گاز، نفت‌گاز (گازوییل) و نفت کوره (مازوت)، بر ضرورت اتخاذ تمهیدات لازم پیش از آغاز فصل سرما و جلوگیری از افزایش بیشتر مصرف مازوت، با توجه به پیامدهای زیست‌محیطی، استهلاک تجهیزات و افزایش هزینه‌های تعمیر و نگهداری نیروگاه‌ها، تأکید دارد. دیوان محاسبات کشور همچنین با بررسی وضعیت ذخایر سوخت نیروگاه‌ها، ضمن تأکید بر ضرورت تسریع در بازسازی فازهای آسیب‌دیده پارس جنوبی، بر لزوم اولویت‌دهی وزارت نفت به تأمین پایدار و به‌موقع سوخت نیروگاه‌های حرارتی، با هدف پیشگیری از بروز ناترازی در سوخت، محدودیت در تولید برق و اختلال در پایداری شبکه، تأکید می‌کند.

ادامه از صفحه اول

## بورس در نقطه انتخاب نه صرفا خرید

حالا باید چه چیزی را دنبال کنیم؟ در مقطع فعلی، انتشار گزارش‌های ۶ ماهه می‌تواند اطلاعات ارزشمندی در اختیار بازار قرار دهد. اما بهتر است گزارش‌ها را فقط برای پیدا کردن «سود بیشتر» نخوانیم. باید به دنبال تغییر روند باشیم: شرکتی که حاشیه سودش در حال بهبود است، فروشش رشد کرده، جریان نقد عملیاتی مناسبی دارد و چشم‌انداز EPS آن بهتر شده، می‌تواند توجه بیشتری جلب کند. در مقابل، شرکتی که صرفا به دلیل افزایش نرخ فروش سود اسمی بیشتری ساخته، اما حاشیه سود و جریان نقد آن تحت فشار قرار گرفته، نیازمند بررسی دقیق‌تری است. در نهایت، شاید سوال اصلی بازار در این مرحله این نباشد که بورس هنوز جای رشد دارد؟ بلکه سوال حرفه‌ای‌تر این است: کدام شرکت‌ها می‌توانند رشد قیمت خود را با رشد واقعی سودآوری توجیه کنند؟ پاسخ این سوال با کنار هم گذاشتن قیمت، EPS آینده، P/E، حاشیه سود، جریان نقد، نرخ ارز و گزارش‌های ۶ ماهه به دست می‌آید. در بازار صعودی، هنر سرمایه‌گذاری فقط خریدن نیست، انتخاب کردن است.

## بریکس و دیپلماسی اقتصادی

بنابراین مساله اصلی بیش از آنکه کمبود ظرفیت باشد، نحوه استفاده از این ظرفیت‌هاست. شاید مهم‌ترین شاهد این ادعا، تداوم صادرات نفت ایران در سال‌های تحریم باشد. فروش نفت در شرایطی که اقتصاد کشور با فشارهای خارجی و حتی محاصره دریایی روبه‌رو بوده، نشان می‌دهد روابط دوجانبه با شرکای تجاری همچنان امکان تامین بخشی از نیازهای اقتصادی کشور را فراهم کرده است. همین تجربه می‌تواند در حوزه کالا، خدمات، فناوری و سرمایه‌گذاری نیز گسترش یابد. در نهایت بریکس را باید بیش از آنکه یک راه‌حل معجزه‌آسا دانست، یک فرصت راهبردی برای متنوع‌سازی روابط اقتصادی ایران تلقی کرد. هر چه تعاملات مستقیم با اعضای این گروه عمیق‌تر شود، وابستگی به کانال‌های مالی غرب کاهش یافته و امکان بی‌اثر کردن بخشی از فشارهای تحریمی افزایش خواهد یافت. آینده اقتصاد ایران، بیش از هر زمان دیگری، به کیفیت دیپلماسی اقتصادی و توانایی تبدیل روابط سیاسی به همکاری‌های واقعی تجاری گره خورده است.